

perlige Talegaver, sin repræsentative Fremtræden og sine omfattende Kundskaber var et meget skattet, æret og afholdt Medlem. Hun var dertil kendt som et Meneske, der ikke lod sig hindre af personlige Hensyn, naar det gjaldt at bryde den Vej, hun ansaa for den rette. — Hvilken uvurderlig — og sjælden — Egenskab hos en Politiker! Intet Under, at finske Kvinder maatte være stolte af en saadan Repræsentant for deres Køn.

Hendes Begravelse fandt Sted under de stilfuldeste og højtideligste Former og gennem de Ord, der taltes, lyder vel sorgfulde Toner over Tabet, men ogsaa den lyse, haabefulde Klang af Taknemmelighed mod den, der har efterladt en Arv, som lader hende leve blandt os langt ud over den Tid, da vort menneskelige Øje kan se hende.

Här låder stoft vid vingarne af anden.

Vi äro vinterkvällens irrskenbloss
Som tändas, gnistra, flämta, dö i sanden;

Men det odödliga, som bor i oss,
Det slocknar ej, när gnistorna förbrinna,

Det är dock höjdens brutna åter-sken

I oss och öfver oss står dock idén:
„Idén är evig; skuggorna försvinna.“

Her hænger Støv ved Aandens Vinger, vi er Vinterkvældens Lygtemænd, som tændes, tindrer, flakker, dør i Sandet; men det udødelige, som bor i os, det slukkes ej, naar Gnisterne dør, det er dog det brudte Genskin af det høje. I os og over os staar dog Idéen: „Idéen er evig, Skyggerne forsvinder.“

Disse Ord læstes paa den Krans, som „Finsk Kvinnoför-ening“ lagde paa hendes Baare med Ønsket: „*Skänke Gud Finlands kvinnor kraft, tro och kärlek att med heder fullfölja hennes lifsarbete.*“

Hvad udad tabtes, skal indad vindes.

Men for Landet, som vi har tabt,
Et nyt stiger frem for Øjet,
Danske Kvinder det Land har skabt
Af Sø det som Gefion pløjet.
I de varme Viljers Muld
Gror nu Sæden god og fuld
Trods alt ondt den døjed.

C. M. (Fællesmødet i Kolding.)

Den Gang Frederik den 7.s Død havde sænket et Sørgeslør over det hele Land, og truende Skyer trak op over Grænsen mod Syd, da samlede danske Kvinder sig om at lægge en Guldkrans paa den folkekære Konges Kiste, som Tak for tre Love; som han i 1857 havde sat sig Segl under, og som i Virkeligheden indvarslede Kvindesagens Dæmring i Danmark. Disse Love var Loven om ugift Kvindes Myndighed, Loven om Døtres Ret til lige Arv med Brødre, og Loven om Kvinders Ret til at løse Næringsbevis.*)

Medens Nederlagets Nat rugede over Landet, og Mændene ikke en Gang havde Kraft til at frelse den Forfatning, de paa Slesvigs Valgpladser havde tilkøbt sig, steg Kvindesagens Dæmring ubemærket af de fleste højere og højere op over Synskredsen. Mathilde Fibiger brød 1866 Kvinderne Vej til Ansættelse indenfor Telegrafvæsenet, hvor Kvinder i vore Dage har et af deres bedst lønnede Erhverv. Ved Lov af 1867 aabnedes der Kvinder Adgang til Folkeskolens Lærerpladser, og Natalie Zahle, som altid var lydhør for Tidens Krav, oprettede det første Privatseminarium for Kvinder.

I 1871 tog Kvinderne Kampen for deres Rettigheder i deres egen Haand og stiftede Dansk Kvindesamfund, som samtidig skulde

blive den faste Borg, hvorfra den videre Fremrykning blev ledet. Med Stiftelsen af Handelsskolen for Kvinder 1872 og Tegneskolen for Kvinder 1876 indvindes der nyt Land for det kvindelige Erhverv paa Handelens og Kunstindustriens Omraader og ved Lov af 1875 faar Kvinder Adgang til den akademiske Løbebane. Ogsaa de kvindelige Kunstnere vinder frem omkap med Studiernes og de borgerlige Erhvervs Kvinder. Allerede sidst i Tredserne var Musikkonservatoriet blevet aabnet for Kvinder paa samme Vilkaar som for Mænd, og ved Midten af Firserne fik den første Kvinde Plads i det kongelige Teaters Kapel. 1888 faar Kvinder Adgang til Kunstakademiet, og samtidig begynder de kvindelige Forfattere at bortkaste Anonymiteten og under eget Navn at vove deres Indsats i Litteraturen.

I 1880 vinder Dansk Kvinde-samfund sin første Sejr overfor Lovgivningsmagten ved Loven om gift Kvindes Raadighed over, hvad hun selv fortjener, foreslaaet i Folketinget af Frederik Bajer. 1885 stifter Dansk Kvindesamfund det første danske Kvindeblad, „Kvinden og Samfundet“, og begynder at sende sine Smaaskrifter ud over Landet til Belysning af Kvinders økonomiske og retslige Stilling i Samfundet. Omtrent samtidig stiftes to andre Kvindeforeninger, Kvinde-lig Fremskridtsforening og Kvinde-valgretsforeningen, med Fællesorganet: „Hvad-Vi-vil“, og samler for en Tid Opmærksomheden og Forargelsen om sig. 1893 organiserer Dansk Kvindesamfund sig som et Forbund af Kredse, der efterhaanden omspænder det hele Land og fører Kvindesagen ud til de fjerneste Afkroge. Bredere og bredere trædes paa samme Tid

*) Emil Elberling: *Mindedage for danske Kvinder.*